

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Краснораменський Андрій Ігорович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати:

– абзац п'ятий частини першої, частину другу статті 1 Закону України „Про об'єднання співвласників багатоквартирного будинку“ від 29 листопада 2001 року № 2866–III, пункт 5 частини першої статті 1 Закону України „Про особливості здійснення права власності у багатоквартирному будинку“ від 14 травня 2015 року № 417–VIII, частину другу статті 382 Цивільного кодексу України від 16 січня 2003 року № 435–IV (якими визначено, зокрема, що власники квартир або нежитлових приміщень у багатоквартирному будинку є співвласники багатоквартирного будинку) такими, що не відповідають статті 8, частинам третій, четвертій статті 13, частинам першій, другій, четвертій, сьомій статті 41, частині першій статті 58 Конституції України (є неконституційними);

– частину п'яту статті 10 Закону № 2866, згідно з якою рішення загальних зборів об'єднання співвласників багатоквартирного будинку (далі – об'єднання) є обов'язковим для усіх співвласників, такою, що не відповідає статті 8, частинам третій, четвертій статті 13, частинам першій, другій, четвертій, сьомій статті 41, частині першій статті 9 Конституції України (є неконституційною);

– частину дев'яту статті 10, частину третю статті 12, статтю 22 Закону № 2866 (якими: визначено питання, що відносяться до виключної компетенції загальних зборів об'єднання; встановлено, що об'єднання самостійно визначає порядок управління багатоквартирним будинком та може змінити його у порядку; врегульовано питання забезпечення об'єднанням утримання та експлуатації багатоквартирного будинку, користування спільним майном у такому будинку) такими, що не відповідають статті 8, частинам третій, четвертій статті 13, частинам першій, другій, четвертій, сьомій статті 41 Конституції України (є неконституційними),.

На думку автора клопотання, оспорювані приписи порушують права, гарантовані приписами статті 41 Конституції України, серед яких: право кожного володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності (частина перша); право на непорушність приватної власності (частина четверта).